

مؤلف : مرحوم حاج میرزا حسین طبرسی نوری

مقدمه ناشر

مقدمه و پیشگفتار

باب اول : در مجملی از تاریخ ولادت و شمه ای از حالات آن جناب در حیات پدر بزرگوارش صلوات الله علیهما

باب دوم : در ذکر اسامی والقباب و کنیه های آن حضرت و وجه تسمیه آنها

باب سوم در شمه ای از اوصاف شمایل و بعضی از خصایص حضرت مهدی علیه السلام

باب چهارم : بیان اختلاف مسلمین در باره وجود آن جناب

باب پنجم : در اثبات بودن مهدی موعود همان حجه بن الحسن العسکری علیهما السلام

باب ششم : در اثبات امامت آن حضرت از روی معجزات صادره از آن بزرگوار

باب هفتم : در ذکر احوال کسانی که در دوران غیبت کبری خدمت آن جناب رسیده اند

باب هشتم : تکذیب مدعی رؤیت

باب نهم : در عذر داخل نمودن چند حکایت از درماندگان در بیابان و غیر آن

باب دهم : در ذکر شمه ای از تکالیف عباد نسبت به امام عصر علیه السلام

باب یازدهم : در ذکر پاره ای از ازمنه و اوقات مخصوص امام عصر علیه السلام

باب دوازدهم : در ذکر اعمال و آداب مخصوص ، جهت ملاقات آن حضرت

اشعار و مدایح در تولد و استغاثه به امام عصر

مقدمه ناشر

بسمه تعالی

یا صاحب الزمان ادرکنا

واحد تحقیقات مسجد مقدس جمکران افتخار دارد که تصحیح و ویرایش و حروفچینی جدید این کتاب گرانقدر را، در عید

سعید غدیر سال ۱۳۱۶ هجری قمری به پایان رسانیده و آماده بهره گیری هر چه بهتر شیفتگان ساحت مقدس بقیه الله

الاعظم حضرت حجه بن الحسن العسکری ارواحنا فداه نموده است .

پس ، هر که گرسنه باشد سیر می شود و هر که تشنه باشد سیراب می شود و آن سنگ ، توشه ایشان است تا وارد نجف شوند، پشت کوفه . چون فرود آمدند در ظهر کوفه ، جاری می شود از آن پیوسته آب و شیر. پس هر که گرسنه باشد سیر می شود و هر که تشنه باشد سیراب می شود.)

امتیاز دادن خداوند، آن حضرت را در شب معراج

چهل و دوم : امتیاز دادن خداوند تبارک و تعالی ، آن حضرت را در شب معراج پیغمبر، بعد از نمایاندن اشباح نورانیّه ائمه علیهم السلام به آن حضرت ، از امیرالمؤمنین علیه السلام تا حجّت عصر علیه السلام ، به اینکه فرمود به روایت ابن عباس : (این قائم علیه السلام ، حلال می کند حلال مرا و حرام می کند حرام مرا و انتقام می کشد ای محمد از اعدای من .

ای محمد! دوست دار او را و دوست دار کسی را که دوست می دارد او را.)

نزول حضرت عیسی علیه السلام برای یاری امام عصر علیه السلام

چهل و سوم : نزول حضرت روح الله ، عیسی بن مریم علیه السلام از آسمان ، برای یاری حضرت مهدی صلوات الله علیه و نماز کردن در خلف آن جناب .

مخفی نماند که اگرچه بعید نیست دعوای استقرار مذهب در این اعصار، بر افضلیّت ائمه اطهار علیهم السلام بر جمیع انبیاء و مرسلین حتی اولوالعزم که یکی از ایشان است عیسی علیه السلام ولکن :

اولاً: این مسأله در اعصار سابقه از مسایل نظریّه بود و جمعی مخالف بودند از علمای ما، چه رسد به اهل سنت که پاره ای از ایشان حکم به تکفیر آن کس کنند که احدی غیر از انبیاء را ترجیح بر ایشان دهد.

شیخ مفید در کتاب (مقالات ) فرموده که : (قطع کردند گروهی از اهل امامت ، یعنی امامیه به فضل ائمه از آل محمد علیهم السلام ، بر تمام آنان که پیش بودند از رسولان و پیمبران ، سوای پیغمبر ما صلی الله علیه و آله و واجب دانستند فریقی از ایشان فضل بر جمیع انبیا را، سوای اولوالعزم از ایشان علیهم السلام و امتناع نمودند هر دو قول را فریقی از ایشان و قطع نمودند به فضل تمام انبیاء بر جمیع ائمه علیهم السلام و این بابی است که نیست برای عقول ، مجال در رد و قبول آن و اجمالی نیست بر هیچ یک از آن اقوال . و به تحقیق که آثاری رسیده از پیغمبر صلی الله علیه و آله در امیر المؤمنین علیه السلام و ذریّه او از ائمه طاهرین علیهم السلام و اخباری از ائمه صادقین علیهم السلام ایضا و در قرآن ، مواضعی است که قوّت می دهد عزم را در آنچه فریق اول گفتند در این مسأله . الخ .

ثانیا: افضلیّت نبوت از روی ادله و براهین مخصوص به اهل انصاف ارباب دانش و بینش است و عوام اهل حق را بهره نیست در آن ، جز اعتقادی بی پایه از روی تقلید و غیر آن طایفه یا علم ندارند یا انصاف یا اطلاع ؛ پس افضلیّت ائمه علیهم السلام از رسل ، برای همه امت ، چه رسد به غیر ایشان ، به درجه اول از ثبوت نرسیده ؛ چه رسد به آنکه ضروری و وجدانی شود جز برای طایفه ای از ایشان در بعضی از اعصار که به حد ضروری رسیده و به نزول جناب عیسی علیه السلام و نماز کردنش در خلف مهدی علیه السلام و متابعت و اطاعت کردنش از آن جناب ، در محضر تمام عالم که خواهند شناخت او را به تعریف الهی ، این مطلب محسوس و وجدانی تمام جهانیان شود؛ زیرا کسی فرقی در بین اولوالعزم نگذاشته و از این جهت در اخبار، نزول و نماز عیسی علیه السلام را از فضایل خاصه و مناقب مختصّه آن حضرت قرار داده اند و مکرّر به آن ، در مجالس و محافل افتخار می فرمودند، بلکه خدای تعالی آن را از مناقب و مدایح آن جناب شمرده .

در کتاب (مختصر) حسن بن سلیمان حلی روایت شده در خبری طولانی که خدای تعالی ، به رسول خود صلی الله علیه و آله در شب معراج فرمود که : (عطا فرمودم به تو، این که بیرون بیاورم از صلب او یعنی علی علیه السلام یازده مهدی که همه از ذریّه تو باشند از بکر بتول ؛ حضرت عیسی بن مریم علیهما السلام ، در خلف آخر مرد ایشان نماز می خواند. پر می کند زمین را از عدل ، چنانچه پر شده از جور و ظلم . به او نجات می دهم از مهلکه و هدایت می کنم از ضلالت و عافیت می دهم از کوری و شفا می دهم به او مریض را.)

در (کمال الدین ) روایت است از رسول خدا صلی الله علیه و آله که فرمود: (قسم به آنکه مرا به راستی به پیغمبری فرستاد که اگر نماند از دنیا مگر یک روز، طولانی می کند خدا آن روز را تا خروج کند در آن روز، فرزندم مهدی . و فرود آید روح الله ، عیسی بن مریم و نماز کند خلف او.)

و نیز روایت کرده از امیرالمؤمنین علیه السلام که فرمود در حدیث دجّال ، که : (او را می کشد؛ یعنی خداوند در شام در عقبه افیق ، بر دست کسی که نماز می کند، مسیح عیسی بن مریم در خلف او.)

در (اعلام الوری ) از شیخ طبرسی روایت شده از حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام که فرمود: (نیست از ما احدی مگر آنکه واقع می شود در گردن او بیعت از طاغیه زمان او، مگر قائمی که نماز می کند روح الله عیسی علیه السلام در خلف او.) در (غیبت ) شیخ طوسی روایت شده از آن جناب صلی الله علیه و آله که فرمود به فاطمه علیها السلام که : (ای فرزند من !

داده شده به ما اهل بیت ، هفت چیز که داده نشد به احدی پیش از ما:

۱ پیغمبر ما بهترین پیغمبران است و آن پدر تو است .